

Razne stvari.

(Zbor vinorejcev in krčmarjev) v Mariboru dné 11. t. m. je bil mnogobrojno obiskan od mestjanov in vnanjih. Govorilo se je tri dolge ure mnogo, pa čulo silno malo tehtnega. Med govorniki bil je tudi Seidl, ki je samo zato govoril, da je govoril, pravega predloga pa ni našel, kajti znamenje, da se nič pravega ne ve nasvetovati, je, ako se predlaga, da naj vlada študira vprašanje, kako brozdanju vina v okom priti. — Govoril je profesor Müller, kot „joger znanosti“, kakor se je sam predstavil, ter v nemški govor precej neslane „kranjske“ besede vpletal. Tehtnega ni s Seidlnom vred nič povedal, ampak njemu nasproti državno policijo na pomoč klical, da „pančarje“ — brozdarje zgrabi in jim na prste gleda. Kako? tega ni razložno povedal, ker se sploh povedati ne da. — Ker so se pri prvi točki predolgo mudili, razšli so se z večine o poldne poslušalci, in po dolgem besedovanju se je sklenilo, da naj odbor 12 udov prošnjo zoper vinsko brozdanje sestavi in zbornicama državnega zbora kakor tudi dotičnim ministrom odpošlje. — Čuden pa je sklep, da se naj vlada prosi, naj bi se proti ogerskim in hrvaškim vinom zopet vpeljal — mejni col!! Po vsem svetu se dela na to, da se trgovina razširi in meje odpadejo, ti pa hočejo meje proti Ogorskemu zopet zapreti, češ, da dobodo štajerski vinorejci nekako privilegijo! Gospoda! sistema je kriva, da je pri nas preveč davkarskih oklad in torej pridelovanje predrago, ne pa ogerska in hrvaška vina.

(Na vinorejski in sadjerejski šoli) v Mariboru je postavljen za drugega učitelja g. Konr. Heinrich, dozdanji učitelj na gospodarski šoli v Mödlingu pri Dunaju.

(Lep dar.) Preč, Zagrebški nadškof Mihaelovič je daroval kot pisanko za vseučilišče 30.000 gl.

(Pobalinska razposajenost.) Belo nedeljo so razuzdani fantje v Čirkovski fari blizu Pragerskega dva poštenejša tovariša, ki nista hotela z njimi rogoviliti, tako hudo stepli, da sta v smrtni nevarnosti.

(Napredok v nemčurskih šolah.) V ljubljanski višji realki dobilo je letošnje prvo polletje 73 učencev trojke! Vzrokov tega, kakor piše „Slovenec“, je več. Mnogo zamudili so učenci in pozabili na dolgih počitnicah, ktere so letos imeli zarad osepnic; mnogo jim je na poti tudi poduk v nemščini, ktere mladež prav ne ume in bi torej slov. materni jezik moral učni jezik biti. Z nemškim učnim jezikom se ne godi škoda samo učencem, ampak tudi njih starišem, kterim donšajo sinovi za velike stroške in skrbi „trojke“ domu, in to zarad nemške prenapetosti, ki hoče po vsej sili mladež v šolah ponemčiti.

(Družba sv. Mohora) je letos, kakor naznanja „Besedn.“, skero za 2000 novih udov pridobila.

(Da capo.) V ponedeljek, 13. t. m., blizo

9. ure na večer je bilo neko mlado ženstvo za Girstmaierjevimi plotom pri hiši blizo kolodvora v Mariboru ustreljeno. — To je v nekoliko tjednih že drugi umor poulične lajne. Kultura gre močno v cvet!

(Premembe v Lavant. škofiji:) Č. g. Karl Gmajner, dozday kaplan pri sv. Jederti nad Laškim, prestavljen je k sv. Lovrencu na Bizelskem. Č. g. Jož. Masten je imeovan za župnika pri sv. Rupertu nad Laškim.

(Za družbo duhovnikov Lav. škofije) so na dalje vplačali č. g.: Altman, Pirkovič, Velebil, Einsiedler, Martinko, Gmajner, Kurnik mljš., vsi po 11 gl.

Povabilo

k seji občnega zbora okrajne posojilnice v Ljutomeru.

Seja bođe 26. aprila 1874, to je prvo nedeljo po Jurjevem. Začetek seje ob 3. uri popoldne v ljudski šoli v Ljutomeru.

V pretres pride:

I. Odborovo sporočilo o delovanju društva in o računu za čas od 15. septembra 1872 pa do 31. decembra 1873.

II. Odborovi nasveti za tako spremembo društvenih pravil, da se potem društvo lahko v društveni opisnik vpiše ali registrira.

Ker bođe potem takem seja zelo važna, vabijo se društveniki, da se je prav gotovo vdeležijo.

Odbor okrajne posojilnice.

V Ljutomeru, 12. aprila 1874.

Kukovec,
načelnik.

Odprto pismo

g. Janku Pajku v Mariboru!

„Clara pacta boni amici.“

V štev. 82. od dné 12. apr. odbijate v pismu, poslanem uredniku „Slov. Naroda“, na vso sapo „natolecovanja“, izhajajoča celó — kakor se pritožujete — „iz prijaznih Vam strani“, da bi namreč — prijatelj „Gospodarja“ in njegovih nazorov bili! Strašna nesreča! In kako je hudobni svet do tega „natolecovanja“ prišel? Iz same slepote in nevednosti. „Krivo sodeč“ — pišete — „po tem, da se „Slov. Gospodar“ v „narodnej“ tiskarni v Mariboru tiska in ker sem jaz vodja te tiskarne, zaključujejo nekteri ljudje, ka so moji in „Gospodarjevi“ nazori identični. Prvi, ki bi se temu mnenju uprl, bil bi gotovo g. urednik „Gospodarjev“ sam, koji bi najbolje znal povedati, da je ona trditev uprav — smešna.“ —

Brez vseh ovinkov in z vso resnostjo Vam pritrjuje urednik „Gosp.“, da je res „smešno“, ako Vas kdo na sumu ima, da so Vaši in naši nazori ednaki; da je še bolj „smešno“, če Vas kdo s takim natolecovanjem nadleguje zarad tega, ker ste „vodja“ tiskarne, v kterej se „Gospodar“